

μαχούσης καὶ τῆς ἀδικουμένης Ἰσπανίας, νὰ κυριεύσῃ τὴν Γιβραλτάρην ἀλλ' ἀπέτυχε καὶ τῷ 1727 καὶ τῷ 1779 καὶ τῷ 1782. Κατὰ τινὰ τῶν ἐφόδων τούτων οἱ Ἰσπανοὶ τοσοῦτον ἀνδρείως ἐπολέμησαν ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τῆς πατρίδος γῆς, ὥστε καὶ παρ' ὀλίγον ἐξεπόρθησαν τὴν πόλιν, ἀναβάντες νύκτωρ μέχρις αὐτῆς τῆς κορυφῆς· ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ ἐξυπνήσαντες κατεβίβασαν ἐκεῖθεν αὐτοὺς ταχύτερον ἢ ὅσον ἀνέβησαν.

Σ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΤΟΚΑΡΠΟΥ.

Ἐκ τῆς περιγραφῆς τῆς περιηγήσεως τῆς Αὐστριακῆς φρεγάττας Novara ἀρούμεθα τὴν ἀκόλουθον περιγραφὴν τῆς χρήσεως τῶν καρπῶν τοῦ ἀρτοκάρπου. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἀρτόκαρπος, καταφαίνεται τὸ ὠφέλιμον τοῦ δένδρου τούτου, διὰ τοὺς κατοίκους τῶν τροπικῶν· διότι ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἀντικαθιστᾷ παρὰ τοῖς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων τὸν ἄρτον, καὶ ποικίλως κατασκευαζόμενος χρησιμεύει πρὸς ποικίλα φαγητά, ὡς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τὰ γαιώμηλα καὶ τὰ σιτηρά. Ὁ ἀρτόκαρπος εἶναι πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Otaheiti ἡ κυριωτέρα τροφή. Οἱ καρποὶ οὗτοι ὁμοιάζουσι τοὺς πέποναις, ἔχουσι μέγεθος κεφαλῆς καὶ ζυγίζουσι 3 μέχρι 5 λιτρῶν. Ἀφοῦ ὠριμάσωσιν ἀποφλοιοῦνται, διακόπτονται εἰς μικρότερα τμήματα καὶ συμμεμιγμένα μετὰ τῶν φύλλων τῶν βανανῶν ἐγχέονται εἰς ἐπίτηδες κατωρρυγμένους λάγκους, σκεπάζονται ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῶς διὰ φύλλων τῶν βανανῶν, καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως βάρους συνθλίβονται. Μετ' οὗ πολὺ ἄρχεται τις ζύμωσις καὶ οἱ καρποὶ μεταβάλλονται δι' αὐτῆς εἰς τυρώδη τινὰ μάζαν, ὁμοιάζουσαν πρόσφατον τυρόν. Ἡ αἰτία τῆς διατρήσεως τῶν ἀρτοκάρπων στηρίζεται εἰς τινὰ ἀρχαίαν παράδοσιν γνωστὴν παρὰ τῷ λαῷ, ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων κατεστράφησαν ὑπὸ τινος ἰσχυρᾶς λαίλαπος ἅπαντα τὰ δένδρα τοῦ ἀρτοκάρπου, καὶ συνεπεῖα τῆς καταστροφῆς τῶν δένδρων τούτων ἐπῆλθε μεγίστη ἔλλειψις τροφίμων, πείνα καὶ γενικὴ τῶν κατοίκων δυστυχία· ὥστε πρὸς ἀποφυγὴν ὁμοίου δυστυχήματος διετάχθη ὑπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν ἡ τῶν ὠφελίμων τούτων καρπῶν διατήρησις. Κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν οἱ καρποὶ διὰ τινος χρόνου εἰς ἐδώδιμον κατάστασιν, καὶ ἂν καὶ προσλαμβάνουσιν ὑπόζυον τινὰ γεῦσιν καὶ ἀηδὴ ὁσμὴν, οὐχ ἥττον ὁμως ἐξαχθέντες ἐκ τῆς γῆς θεωροῦνται ὑπὸ τῶν κατοίκων ὡς ὑγιᾶς καὶ θρεπτικὴ τροφή. Οἱ καθαρισθέντες καὶ ζυμωθέντες καρποὶ

ἐψήνονται εἰς τοὺς κλιβάνους ἢ μεταξὺ θερμῶν λίθων, καὶ τοιοῦτοι πλακοῦντες τρώγονται ἀντὶ ἄρτου. Ἐκτὸς ταύτης τῆς κυριωτέρας τροφῆς τρώγονται παρὰ τοῖς κατοίκους τῶν Μολουρικῶν νήσων οἱ καρποὶ διαφόρων φοινίκων, ὁ σακχαροκάλαμος, ἀγριοπεριστεραὶ, χελῶναι, ἰχθυὺς καὶ τινὰ εἶδη θαλασσίων ἀγγουρίων, ἅτινα τρώγονται εἰς πρόσφατον κατάστασιν. Πρὸς ἀρρώματισμὸν τῶν φαγητῶν τούτων προστίθεται ἡ ῥίζα τῆς ζιγκιβέρους (Zingiber) καθὼς καὶ ἡ κροκὸρρίζα curcuma, ἥτις ὡσαύτως χρησιμεύει πρὸς κίτρινον χρωματισμὸν τοῦ δέρματος καὶ τῶν παρὰ τῶν κατοίκων κατασκευαζομένων ὑφασμάτων τῶν καλουμένων Nanekin.

Σ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

ΔΙΚΑΝΙΚΑ.

—οοο—

Μὴ ἐξιππασθῇ, παρακαλῶ, ὁ ἀναγνώστης τοιαύτην βλέπων ἐπιγραφὴν καὶ μὴ ἐκλάβῃ τὸν γράψαντα αὐτὴν ὡς σκοπὸν ἔχοντα περισσώτερόν τι τοῦ δέοντος νὰ λαλῇ. Ἡ λέξις δικανικὸς σημαίνει μὲν τὸν φλύαρον, τὸν στωμύλον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Λουκιανὸς τὸ ἐνόπιόν του ἀποκαλεῖ δικανικόν, ἐκτεταμένον, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων φορτικόν λέγει τὸν δικανικόν, ἀλλὰ—Primo: Ὁ ἐπιχειρῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν δικανικῶν τούτων δὲν εἶναι δικηγόρος· πᾶς δὲ μὴ δικηγόρος σύντομος σχετικῶς.—Secundo: καὶ δικηγόρος ἂν γίνῃ . . . τὴν δικάσιμον μόνον ἡμέραν καὶ (πρὸς χάριν τῶν ἀναγνωστῶν) ἐν ταῖς δικογραφίαις μόνον θὰ μακρολογῇ. —Ἐπειτα ἡ λέξις δικανικὸς σημαίνει καὶ τὸν ἀκριβολόγον· γνωρίζετε δὲ τὴν διττὴν τῆς λέξεως ταύτης σημασίαν. Ἀκριβολόγος ὁ ἀκριβῶς διηγούμενος, καὶ ἀκριβολόγος ὁ φειδωλὸς εἰς τοὺς λόγους του. Τοιοῦτόν τι περίπου θὰ λέγῃ τὸ λεξικόν—ἀδιάφορον τίνος λεξικογράφου.

Ἀλλὰ τὰ λεξικά δὲν λέγουσι πάντοτε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἂν ὑπὸ Ἀκαδημίας συντάσσωνται· καὶ, ὡς ἀνθρώπινον ἔργον, τὸ ὑπὸ τῆς μελλούσης παραπνευστημεῖου ἀκαδημίας ἡμῶν συνταχθῆσόμενον λεξικόν θὰ περιέχῃ, θεοῦ εὐδοχοῦντος, οὐκ ὀλίγας ἀμαρτάδας. Ἰδοὺ π. χ. πῶς τὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας λεξικόν, στραγγιστικὴ τῶν λέξεων πέτρα, ἰδοὺ πῶς ὀρίζει τὸν Βάτραχον. GRENOUILLE s.f. petit animal quadrupède et ovipare qui vit ordinairement dans les marais. Καὶ ὁ Γαλῆς· «Βάτραχος· ζωάριόν τι ἀμφίβιον ἐν ταῖς λίμναις καὶ ποταμοῖς διατρίβον.» Καὶ ὁμοίως ἄλλως ἔκρινε τὸ ἐφετεῖον τῶν Παρισίων. Ὁ βάτραχος, κατ' αὐτὸ, εἶναι ἰχθύς. Καὶ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μικρόν· δὲν εἶναι ἀπλῶς θεωρητικόν καὶ φυσιολογικόν, δὲν ἔκρινε τὸ ἐφετεῖον μεταξὺ τῆς ἀφω-